# רע"פ 177/22 – נגיד סוילם נגד מדינת ישראל

**<u>בבית המשפט העליון</u>**

**רע"פ 177/22**

| | |
|---|---|
| לפני: | כבוד השופט י' אלרון |
| המבקש: | נגיד סוילם |
| | נגד |
| המשיבה: | מדינת ישראל |

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בנצרת ב-עפ"ת 41740-03-21 מיום
23.11.2021 שניתן על ידי השופטת א' לינדנשטראוס

| | |
|---|---|
| בשם המבקש: | עו"ד רגידסוילם |

**החלטה**

לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטת א' לינדנשטראוס) ב-עפ"ת 41740-03-21 מיום 23.11.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו ועל גזר דינו של בית המשפט לתעבורה בנצרת (השופטתמ' חליחל-דיאב) ב-ת"ד 5489-07-18 מיום 10.8.2020 ומיום 2.2.2021, בהתאמה.

1. כמתואר בכתב האישום, ביום 14.8.2017 עת נהג המבקש ברכבו בכביש 7626 חצתה את הכבישהולכת רגל (להלן: הנפגעת). המבקשפגע בה עם רכבו לאחר שלא הבחין בה, לא נתן לה זכות קדימה וכן לא האט את רכבו. כתוצאה מהתאונה, נחבלה הנפגעת "חבלות של ממש" ואושפזה בטיפול נמרץ למשך כעשרה ימים.

בגין האמור, יוחסו למבקש עבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]


כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

(להלן: הפקודה); חבלה של ממש, לפי סעיף 38(3) לפקודה; התנהגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות); ואי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה, לפי תקנה 67(א) לתקנות.

2. בית משפט השלום הרשיע את המבקש בהכרעת דין מיום 10.2.2020 בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, למעט בעבירת "אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה", וזאת לנוכח העובדה שחציית הנפגעת הייתה שלא על מעבר חצייה.

בית המשפט קבע כי ממצאי התאונה, בהתבסס על עדותו של בוחן התנועה המשטרתי, מלמדים שניתן היה למנוע את התרחשותה; וכי היא נגרמה בשל התרשלותו של המבקש, אשר לא נקט באמצעי זהירות נאותים כדי למנוע את התאונה ואת הנזקים שנגרמו לנפגעת כתוצאה ממנה.

3. בגזר דינו מיום 2.2.2021, קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים,לבין פסילה לתקופה של 16 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בקביעת עונשו של המבקש בתוך מתחם זה, שקל בית המשפט את החשיבות הרבה שיש למבקש בהחזקת רישיון נהיגה לצורכי פרנסת משפחתו, וגזר עליו את העונשים הבאים: פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים; 3 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים; קנס בסך 1,500 ש"ח, או 7 ימי מאסר תמורתו.

4. ביום 18.3.2021 הגיש המבקש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין לבית המשפט המחוזי. הדיון בערעור נקבע תחילה ליום 11.5.2021, אך בהמשך נדחה ליום 25.5.2021 בעקבות בקשה מטעם בא-כוח המבקש, בה טען כי הוא נזקק ללוות את אשתו לטיפול רפואי. מועד הדיון נדחה שוב ליום 4.7.2021, בעקבות בקשה נוספת שהוגשה אף היא מטעם בא-כוח המבקש, לפיה טרם‌עלה בידולהגיש נימוקי ערעור. אף דיון זה נדחה והוא נקבע ליום 23.11.2021, בעקבות בקשה שלישית שהוגשה מטעם בא-כוח המבקש, בה טען לקיומו של דיון מקביל.

משלא התייצבו המבקש ובא כוחו לדיון ביום 23.11.2021 דחה בית המשפט המחוזי את הערעור. בפסק הדין צוין כי מועד הדיון בערעור נדחה מספר פעמים לבקשת המבקש, וכי נימוקי הערעור טרם הוגשו למרות החלטה שיפוטית שהורתה על הגשתם.

כן נכתב, כי גם "אתמול בשעה 14:20 הגיש בא-כוח המערער [המבקש –י' א'] בקשה לדחיית הדיון עקב מחלה, כשאישור המחלה שצורף לבקשה זו איננו תקף עבור מוסדות משפטיים ואיננו מלמד כי נבצר מב"כ המערער [המבקש–י' א'] להתייצב לדיון".עוד הודגש כי המבקש עצמו לא התייצב לדיון. בהתאם לאמור, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לדחיית מועד הדיון וכן את הערעור.

5. "בקשה לביטול פסק הדין שניתן במעמד צד אחד" שהוגשה על ידי המבקש, נדחתה אף היא בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 25.11.2021.


כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נקבע כי האישור הרפואי שצורף לבקשה איננו מלמד כי נבצר מבא-כוח המבקש להתייצב לדיון, ומכל מקום לא הובא טעם מוצדק לכך שהמבקש עצמו לא התייצב לדיון ולכך שנימוקי הערעור לא הוגשו. לכך הוסיף בית המשפט כי סיכויי הערעור אינם גבוהים, בשים לב לכך שהטענות– כפי שהועלו בבקשה–עניינן בממצאי עובדה ומהימנות שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהם.

6. מכאן הבקשה שלפניי.

לטענת המבקש, שגה בית המשפט המחוזי כאשר דחה את בקשתו לדחיית מועד הדיון והורה על דחיית הערעור במעמד צד אחד, וכן את בקשתו לביטול פסק דין זה. לשיטתו, יש להחזיר את התיק לבית המשפט המחוזיכדי ליתן לו את ההזדמנות לערער על פסק דינו של בית משפט השלום.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי בית משפט זה לא ייעתר לבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי", אלא אם הבקשה מעלה סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, וכן במקרים חריגים בהם מתגלה חוסר צדק או עיוות דין קיצוני (ראו מני רבים: רע"פ 8862/21 מסארוה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (29.12.2021); רע"פ 8633/21 לב נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.12.2021)).

8. הבקשה שלפניי אינה באה בגדרי אמות המידה האמורות. המבקש לא טען כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי מעלהכל סוגיה עקרונית או כי קיים בו חשש לעיוות דין. בנסיבות אלה אין הצדקה למתן רשות ערעור, ודי בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.

9. למעלה מן הצורך אציין כי סעיף 208 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: החוק) מורה כי מקום בו לא התייצב אדם בבית משפט שלערעור לדיון שנקבע בעניינו רשאי בית המשפט "לדחות את הערעור מטעם זה בלבד". לצד זאת נקבע בסעיף 208א(א) לחוקכי על מנת לבטל פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות, יש להצביע על סיבה מוצדקת להיעדרות מן הדיון, או על חשש לעיוות דין.

כעולה מהמפורט לעיל, המבקש הגיש ארבע בקשות שונות לדחיית מועד הדיון בערעורו בבית המשפט המחוזי, ונמנע להופיע לדיון שנקבע בעניינו ליום 23.11.2021, על אף שלא ניתנה כל החלטה שיפוטית המאשרת את אי התייצבותו. על כך מתווספת עובדת אי הגשת נימוקי הערעורלמרות החלטת בית המשפט שהורתה לו להגישם.

יתירה מזו, לא עלה בידי המבקש להסביר מדוע, אף אם סנגורו לא היה יכול להתייצב לדיון, לא התייצב אליו הוא בעצמו, וכן לא הוגשהאסמכתא ראויה למצבו הרפואי של בא-כוחו. בנסיבות אלו, נראהכי לא קמה כל עילה להתערבות בפסק דינו של בית המשפט המחוזי ובהחלטתו שלא לבטל את פסק הדין, לא כל שכן במסגרת ערעור ב"גלגול שלישי" (השוו: רע"פ 4539/18 מסרי סחר ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (5.7.2018);רע"פ 3452/18 גאבר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (9.5.2018)).


כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

10. בהתאם לכל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנההיום, י' בשבטהתשפ"ב (12.1.2022).

ש ו פ ט

_____


כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©